

Club Excursionista de Gràcia

M A R Ç
A B R I L
2 0 0 8

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Butlletí social

XXVI Any - 2a. Època, núm. 101

Fundat l'any 1922

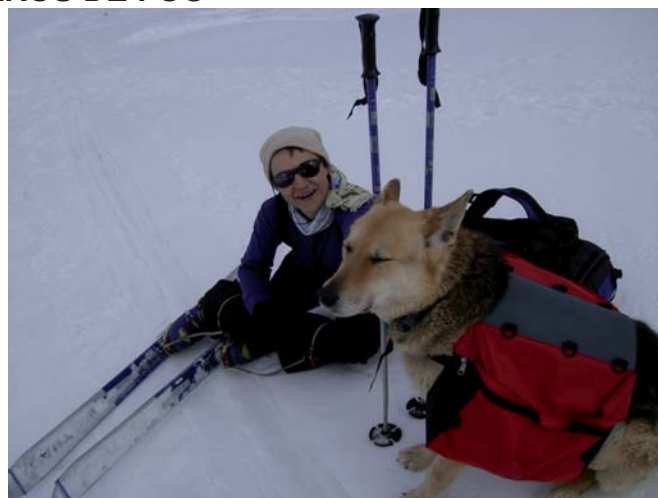
L'esport **mou** Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
Secretaria General de l'Esport

PRIMERES JORNADES DE PREVENCIÓ EN L'ÀMBIT DE L'ESPORT

CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP BUCH I PARERA TRAVESSA CARROS DE FOC

ACONCAGUA

Cuello de botella

Cim

NOVA ZELANDA AMB BICICLETA

Coromandel Peninsula to Port Charles

Kawhia to Raglan

CONCLUSIONS PROVISIONALS DE LES PRIMERES JORNADES DE PREVENCIÓ EN L'ÀMBIT DE L'ESPORT

Tal com fèiem menció el dia de la presentació d'aquestes jornades, és de destacar l'important treball de persones directives, federatives, esportistes, tècniques, metgesses, i resta d'especialistes entorn a l'esport, per a la promoció i tot el que aporta socialment (integració, comunicació, desenvolupament personal, gestió, etc.).

L'esport català ha desenvolupat una tasca de creixement tant psicològic com fisiològic des de fa 150 anys i aquest treball acurat, ens ha dut una maduresa que ja va quedar demostrada als Jocs Olímpics del 1992. Aquest treball ens ha permès ser capdavaners en moltes iniciatives per a la promoció de la salut i també de l'actuació davant imprevistos com la creació del cos de rescats dels bombers en el cas dels esports de natura.

Avui en dia amb més de 11.000 clubs, 63 federacions esportives, i més de 500.000 practicants, hem considerat imprescindible aprofitar tots els coneixements per fer una tasca preactiva envers la consecució d'una taula permanent de la prevenció per fer arribar a la societat aquesta inquietud de millora en l'esport.

No era una tasca fàcil donat que incloure totes les especialitats esportives en aquesta primera experiència era pràcticament impossible tant sols en dos dies de jornades. En segon lloc la selecció de ponents de qualitat en tots els àmbits, i poder adreçar aquestes ponències a un públic multidisciplinar, tant a esportistes, com a metges i metgesses, preparadors i preparadores físics, monitors i monitores, empreses d'esport i d'aventura, federacions esportives, clubs esportius, cossos de seguretat i institucions. Ha estat un gran repte i estem segurs que tothom sabrà comprendre perfectament que l'abast ha estat prou important i que l'objectiu final no serà assolit fins d'aquí alguns anys després recollir altres experiències en jornades posteriors, on la majoria d'esports hagin transmès les seves conclusions.

Però entrem en els temes tractats:

En referència a l'esport de base, va quedar ben palesa la necessitat que tan a nivell familiar, on la influència dels pares i mares pot determinar que els infants gaudeixin o detestïn l'esport, l'atenció sanitària preventiva d'esportistes per un millor futur de la seva salut, els esforços de les escoles de les diferents especialitats esportives demostren que existeix un camí fet a prop de l'esport federat o d'elit. Malgrat aquest gran treball es pot percebre la necessitat de reforçar la continuïtat en la projecció d'aquestes bones pràctiques.

Els esports de muntanya a Europa estan coordinats per diversos estaments per les seves implicacions sobre la salut, el turisme, la seguretat i òbviament sobre l'esport. Any rere any augmenta el nombre de practicants que segurament per la facilitat de practicar-ho a nivell de grup,

família, el seu atractiu, el gran impacte dels mitjans de grans activitats a l'assolir grans cims, descens de barrancs, descens en esquís per grans valls blanques fan que aquestes activitats es converteixin en un referent.

Hem vist la gran importància que té la climatologia, el coneixement del medi, la importància de l'alçada, l'entrenament en alçada, etc. és significativament important com per reflexionar en la necessitat de transmetre aquestes coneixements preventius a través de les escoles que tenen constituïdes les entitats excursionistes i altres arreu de Catalunya.

Pel que fa als grans esdeveniments crec que tothom és sabedor que Catalunya recull any rere any grans quantitats de competicions en tots els àmbits on participen figures de primer nivell i també altres amb una gran incidència ciutadana. Els estadis que s'omplen cada cap de setmana també són un referent. Però la gent espectadora de grans esdeveniments, està molt allunyada de la complexitat en la coordinació de competicions i necessita conèixer el que representa i les possibles conseqüències d'algun imprevist. Així doncs aquí ens apareix una altra possibilitat de millora.

Respecte al taller de suport vital bàsic i desfibril·ladors semiautomàtics, ens ha aportat una visió de la importància que té la demostració pràctica de com funcionen els dispositius i la necessitat de poder disposar-ne.

Per part de tots els ponents es va coincidir en la necessitat d'una plataforma que faci la difusió de totes aquestes bones pràctiques de forma regular en les escoles, associacions,

clubs, etc. Els beneficis que aquesta difusió pot aportar, estalvia per un costat despeses d'atenció a la salut i per un altre es reforça l'interès per part d'altres tècnics.

Considerem que aquestes jornades han estat un èxit a nivell qualitatiu i quantitatiu tant pel que fa ponents, amb una qualificació i experiència contrastada, com pel nombre de persones inscrites, amb més de 75 participants, que si ho comparem amb altres congressos i jornades d'altres especialitats amb un pressupost bastant més gran en la seva difusió, el fa rellevant i posa el llindar prou alt per a les properes jornades.

En fase de finalització per conèixer aspectes generals de millora:

- Enquestes als i les participants per conèixer les opinions sobre les ponències i sobre les exposicions.
- Enquestes als i les ponents sobre la seva opinió de les jornades i l'organització.

Com a punts de millora podem destacar:

- Aconseguir la implicació de les institucions que tenen influència sobre el nostre esport i la seva difusió (Secretaria de l'Esport, diputacions, ajuntaments, federacions, associacions esportives, clubs, etc.)

- Aconseguir el suport dels mitjans com ha empreses amb capacitat de influenciar en les conductes de la societat.

- Implicar les empreses fabricants de material esportiu (tècnic per conèixer la seva tasca d'I+D en el desenvolupament de materials).

- Treballar en una campanya de difusió de les conclusions de les jornades atès que un dels elements claus, és que el treball, les experiències exposades es facin arribar al personal educador de tot l'àmbit esportiu i als i les esportistes de tots els nivells.

També cal remarcar el suport a les jornades per part de l'Ajuntament de Barcelona en la persona Pere Alcover, el director de la Secretaria General de l'Esport, Carles Macian així com el vicepresident de la Fundació Catalana de l'Esport, Miquel Sambola que van presidir la taula el dia de la inauguració, també ens va acompanyar Jordi Alcover secretari general de la UFEC i Antoni Sobrepera de la Fundació Barcelona Olímpica.

És de consciència, destacar la gran tasca d'organització i coordinació assolida per la Dra. Montse Bellver, del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat-Consorci Sanitari de Terrassa, així com la de Maria Mur, de la Fundació Catalana de l'Esport.

Francesc Sanahuja i Toledano
President del Club Excursionista de Gracia

Fotografies de Francesc Alabedra

JORNADES DE PREVENCIÓ EN L'ESPORT

El passats dies 10 i 11 de gener es van realitzar al Museu Colet les "Primeres Jornades de prevenció en l'esport", organitzades per la nostra entitat.

L'èxit va ser molt positiu tant pels ponents, que pel poc temps que disposaven per les seves intervencions desenvolupant els temes (tots ells haurien necessitat de tres a cinc vegades més els temps que tenien de presentació), com dels assistents. Ja hi havien 86 inscrits abans de començar les jornades i l'afluència de participació en les diverses taules era de 35 a 50 assistents (molts d'ells diferents dels anteriors, depenent de la temàtica de cada taula).

Cal remarcar que aquestes jornades eren en hores de treball, al matí de les 9:30 a les 13:30 hores i a la tarda de les 16 a les 17:45 hores.

D'aquest tipus de trobades de seguretat o en similars esdeveniments com puguin ser socors en muntanya, la nostra entitat és pionera. M'explicaré:

Ja es va introduir la seguretat i els primers auxilis en el "IV Curso oficial de Montañismo de la FEM" (*Federación Española de Montañismo*) l'any 1957, quan hi hagué la inscripció molt voluminosa, 335 cursetistes, les conferències es feien en el Centre Moral de Gràcia i en el tema de "Primeros Auxilios" el conferenciant va ser el Dr. Jordi Martínez Gilberna.

Després el 1960 en Joan Cervera i l'Enric Manubens contacten amb el Dr. Castelló perquè sigui assessor metge de la secció d'escalada de la nostra entitat i munten l'exposició "La Medicina y la Montaña", on es recollien diferents treballs de divulgació de la medicina aplicada a l'excursionisme i l'alpinisme.

Dotze anys després, el 1972, i amb motiu del 50è aniversari de la nostra entitat, es va fer realitat el projecte del Dr. Castelló i de Joan Cervera d'organitzar les "Primeres Jornades de Medicina de Muntanya". Anys després, del 31 d'octubre fins el 3 de novembre del 1991, es van realitzar les "X Jornades i Auxili en Muntanya".

No cal dir que en aquestes jornades, com en tots els altres esdeveniments, hi ha participat de forma molt activa els metges i els professionals sanitaris que hi ha a la nostra entitat que de forma anònima han treballat molt acuradament.

No voldria acabar aquesta ressenya sense recordar l'Octavi Cillero, que també i de manera molt activa va moure els fils perquè poguéssim haver-hi nius de material per cures i per al seu posterior transport en diferents llocs d'escalada on els riscos en caigudes era més elevat. Va ser també un gran impulsor dels "Grups de Socors de Muntanya" de la Federació Catalana de Muntanya (avui dia és la Federació Entitats Excursionistes de Catalunya).

Després del gran bagatge esmentat que hi ha a casa nostra en els diferents anys sobre prevenció no és d'estranyar la bona acollida que han tingut aquestes jornades, i ja ens han dit que s'està treballant per a les "II Jornades de prevenció en l'esport".

Rafel Saperas

AGENDA

MARÇ

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de sortides D'Esquí de Muntanya
Pic Rodó 2677 m i Pic de Gallinàs 2624 m (Conflent)
Coordinació: Roger Lloses

1 i 2, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'Alta Muntanya
Sortida practiques (pic del Martell i Refugi de la Molina). Tècniques de progressió i autoassegurament

4, dimarts a les 20:00h

GEDE. Conferència

EXPERIÈNCIA D'UNA EXPEDICIÓ FEMENINA

A càrrec de la Núria Balaguer.

Projecció del vídeo de l'expedició al Shisha Pagma.

4, dimarts a les 20:00h

Secció de Muntanya. Curs d'Alta Muntanya

Meteorologia i seguretat en alta muntanya.

6, dijous a les 20:00

Secció de Muntanya. Curs d'Alta Muntanya

Orientació en el medi alpí.

8 i 9, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida cicle de Mitja Muntanya

Comanegre - Pic de les Bruixes

Coordinació: F. Romero

8 i 9, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Curs d'Alta Muntanya

Sortida practiques (Vall Ter). Tècniques de progressió i autoassegurament en ascensions.

8 i 9, dissabte i diumenge

GEDE. Cap de Setmana de les Dones Escaladores.

Escalada a Vilanova de Meià i estada a l'Ermita.

11, dimarts a les 20:30h

GEDE. Any de la Dona Escaladora

Embaràs, família i escalada

A càrrec de la Gara Villalba.

13, dijous a les 20:00

Secció de Muntanya. Curs d'Alta Muntanya

Cloenda i lliurament de diplomes.

13, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya. Audiovisuals Buch i Parera

Níger. Festes Cure Salée i Gerewol. Muntanyes Air.

A càrrec de Manel Castelló.

15 i 16, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Sortida cicle d'Alta Muntanya

Pic de la Maladeta 3.308 m.

Coordinador: Pep Bellavista

15 i 16, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de BTT

Serra del Montnegre 40 Km Desn. 460m MIG.ALT

Coordinador Xavi Zarzoso

16, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme

GR 92 Hortsavinyà - Vallgorguina 16,3 Km.

Coordinació: Roger Lloses.

18, dimarts

GEDE. Entrenament al rocòdrom

Estiraments i escalfaments. Resistència.

25, dimarts

GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés

Gashenbrun

Presentat per en Xavi Aymar.

27, dijous

GEDE. Vídeo al roco. "Pilgrimage" Chris Sharma.

29 i 30, dissabte i diumenge

GEDE. Sortida

Escalada a Cavallers.

ABRIL

01, dimarts a les 20:30

GEDE. Any de la Dona Escaladora

Seguretat a les reunions

a càrrec de XAVI MANYÀ.

5 i 6, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme

Laguna Negra, Pico de Urbiñ, i Cañón de Rio Lobos (Sòria)

10, dijous a les 21:30

Secció de Muntanya. Audiovisuals Buch i Parera

El GR al Kilimandjaro.

A càrrec de Toni Vives i Roger Lloses.

17, dijous, a les 20:30

GEDE. Any de la Dona Escaladora

Experiència en Big Wall. Amb projecció d'audiovisual.

Conferència De La CECILIA BUIL..

20, diumenge

Secció de Muntanya. Cicle de Senderisme

GR-92 Vallgorguina-Crta.Dosrius 17'9 Kms. 4:35 h

24, dijous

Consell Directiu

ASSEMBLEA ORDINÀRIA/EXTRAORDINÀRIA

a les 20 hores en primera convocatòria i a les 20'30 en segona convocatòria

24, dijous, a les 20:30

GEDE. Any de la Dona Escaladora

Alimentació i bons hàbits per la pràctica de l'escalada,
a càrrec de FÉLIX OBRADO.

29, dimarts a les 21:00

GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés

MUERTE EN EL EVEREST

MAIG

7, dimecres a les 20:30

GEDE. Any de la Dona Escaladora

L'escalada esportiva d'alt nivell,

Ponent per definir.

22, dijous a les 20:30

GEDE. Any de la Dona Escaladora

Com triar el material d'escalada, per roca i gel.
Material per dones

27, dimarts, Maig 27, 2008

GEDE. Cicle de Pel·lícules d'Escalada JM Rodés

EL PRIMER DE LA CORDADA (PART I)

**INFORMACIÓ ACTUALITZADA
DE LES ACTIVITATAS
DEL CLUB PODEU
VEU-RE-LA A
www.cegracia.cat**

ESDEVENIMENTS

DIADA DEL CLUB

Coincidint amb la proximitat de la data de la nostra fundació, el passat divendres 18 de gener es va celebrar el tradicional sopar de la Diada del Club.

En un conegut restaurant d'Esplugues de Llobregat, es van congregar 62 socis i es va comptar amb el suport dels senyors que es detallen a continuació: Il·lm. Sr. Guillem Espriu, Regidor de Gràcia; Sr. Josep Vinyals, Conseller d'Esports de Gràcia; Sr. Josep Maldonado, Diputat al Congrés; Sr. Albert Batlle, Director General de la Conselleria de Justícia; Sr. Sergi Pujalte, Gerent de l'Àrea d'Esports de Barcelona; i Sr. Toti Mumbrú, delegat de Barcelona del Consell Català d'Esports.

Abans de l'àpat en Toni Vives va fer la presentació del viatge programat fruit de l'acord signat amb l'agència Muztag, per tal de posar a disposició dels socis aquests tipus de serveis amb una orientació més específica a les nostres necessitats. En aquest cas, es tracta d'un tresc al Nepal de setze dies de durada a la zona del Gosaikun, que es portarà a terme el proper mes de maig. Ja a les postres es va fer lliurament de les insígnies d'or i d'argent als socis que assolien els cinquanta i vint-i-cinc

anys d'antiguitat respectivament, tal com se'ls va comunicar en el darrer butlletí. A continuació també es lliuraren les mencions d'honor corresponents a l'any 2007 concedides pel Consell Directiu a les persones que durant l'any han destacat per la seva aportació a l'entitat. Van correspondre enguany a Xavier Arias i Sunyer, per la seva gesta d'ascendir al Cho Oyu en menys de 24 hores, emulant el repte de la nostra Travessa Matagalls-Montserrat; a Martí Santamaria i Muñoz, com a president actual del GEDE, per la seva decisiva aportació a la rellevant dinamització de la secció; i, finalment, a Josep Arisa i Molas, per la seva tasca de suport a la Secretaria del Club i d'atenció a nous socis.

Cal destacar que, en aquesta diada de cloenda de la celebració dels nostres 85 anys, i per tal de materialitzar l'entrega de les mencions esmentades, es lliurà als guardonats una rèplica a escala del banc de pedra situat a

la plaça de la Vila, on es gestà la fundació del nostre Club. Aquest nou disseny, que disposa d'un suport on hi consta una breu explicació del seu significat, a més del nom del Club i dels seus logotips, té un espai per incloure-hi una plaqueta de personalització, i està previst que sigui utilitzat des d'ara i fins el nostre centenari per tal de fer els reconeixements als socis i obsequis institucionals que es considerin oportuns.

A continuació el nostre president, en Francesc Sanahuja, dirigí unes paraules als assistents per agrair i encoratjar l'activitat cada cop més i millor dels nostres consocis. I també ho féu en nom propi i de les autoritats que ens acompanyaven el regidor del districte, el senyor Guillem Espriu, el qual va destacar el relleu que el "Gràcia" està assolint, no solament dins el districte, i transmeten la satisfacció de tenir-nos entre les entitats capdavanteres de l'activitat associativa de la vila.

Roger Lloses

(Fotografies a les contraportades)

G I E

50 ANYS DEL GIE 1958-2008 Segona part

Arriben els anys 70 i amb ells una suposada crisi en l'espeleologia per culpa de les disputes entre clubs i espeleòlegs per a voler destacar per sobre dels altres, acompanyat per una falta d'experiència de la gent que es va incorporant a l'esport i que fa que augmenti considerablement el nombre d'accidents. El GIE no sembla que es fagi ressó d'aquest fet i continua amb la seva trajectòria. Així té lloc la primera col.laboració amb el món no-espeleològic amb la recollida, el gener de 1970, de rates-pinyades a l'avenc d'en Daví (-65 m, St Llorenç de Munt) per a uns laboratoris d'investigació. L'octubre d'aquell any es participa en el 'V Campament Regional d'Espeleologia' al Montsec d'Ares consolidant d'aquesta manera l'assistència a aquesta mena d'actes.

Una altra fita important per a la secció és l'any 1972 amb la seva col.laboració en el 50è aniversari del Club. Ho fa amb la 1a expedició al complex Pierre San Martin, que es troba al costat del coll de Baticoch, explorant la zona de l'afluent Max Coudere. Té lloc durant el mes d'agost i es fa l'entrada per l'avenc Tete Sauvage. Es monta el campament a la sala Pierrette i s'aconsegueix fer una exploració parcial de l'afluent abans esmentat totalitzant 1500 metres de recorregut i 450 m de profunditat amb un temps d'estada a la cavitat de 125 hores. Durant l'expedició també fou efectuada l'exploració d'una primera, un avenc de -47 m. Abans de realitzar aquesta proesa, el juliol, la secció participa en el 'Campament Nacional d'Espeleologia' que té lloc a Astúries.

Aquest és també l'any en que es duen a terme les grans campanyes d'exploració a Sant Victorina i Tendeñera. Concretament es duu a terme una campanya d'exploració a San Victorina, sierra Ferrera i penya Montañesa a Osca. Continuant amb la 'vena artística' de la secció, el 1973 s'inicia amb un cicle de projeccions de diapositives i a més es crea el carnet d'espeleòleg del CCB d'Espeleologia. El gener Junta Extraordinària i s'escull nou president: en Ramón Ripoll. També tenen lloc actes de celebració del XVè aniversari, tot i que no varen ser massa sonats i al juny es monta un Campament Espeleològic a Campgras (Garraf). El nostre president, per aquell aleshores, en Ricard Alzina, es nomena vice-president del Comitè Catalano – Balear d'Espeleologia. Les activitats culturals seguiran el 1974 amb la convocatòria d'un concurs de fotografia de temes espeleològics que durarà diversos anys.

El 1973 comença el període de campanyes d'exploració al massís de Tendeñera. És anomenada expedició 'Arañonera – 73' i es du a terme per membres del GIE del CEG conjuntament amb membres de l'ERE del Centre Excursionista Catalunya. Aquesta es convertirà en la segona empresa més important en la que participarà el GIE en la seva història. Aquell any s'hi va anar per a seguir amb l'exploració del T1, que havia estat descobert el 1972 i s'havia baixat fins a -190 m, aconseguint baixar fins als -

330m. No poden continuar amb l'exploració per falta de material i ho deixen a la capçalera d'un pou de grans dimensions i de més de 100m. A banda dels treballs en el T1, es descobreixen més de 20 cavitats noves. Entre elles destacar el T-7 que es troba uns 400 m per sobre del T1 en direcció a la Peña Otal. S'ha de destacar perquè, a diferència del T1, absorbia aire i això feia pensar en una possible connexió entre les dues cavitats amb la que es superarien els 700 m de desnivell. Del T7 es devallen uns 100 m i s'ha de deixar a la capçalera d'un pou d'uns altres 100 m per falta de temps. En vistes de les importants descobertes, en planeja ja la següent expedició per a l'estiu següent, tot i que les ganes poden amb la voluntat i en una escapada al desembre d'aquell mateix 1974, es descobreix una sorgència a 1200 m d'alçada. S'hi entren 150 m però cal deixar-ho, una vegada més, per falta de temps.

Entre l'1 i el 15 d'agost té lloc 'Arañonera – 74'. S'exploren més de 20 m de galeries i diverses vies verticals. La més important és la que arriba a -500 m amb un pou de -115 m directe. S'en troba un altre de -400 m amb un pou directe de -95 m al que no s'arriba al final. S'arriba fins als -320 m, però es deixen vies sense explorar amb pous sondejats de -100 m, -80 m, -60 m, -90 m, ... S'ha arribat a una profunditat màxima de 487 m, però s'han acabat els dies i han de tornar cap a casa.

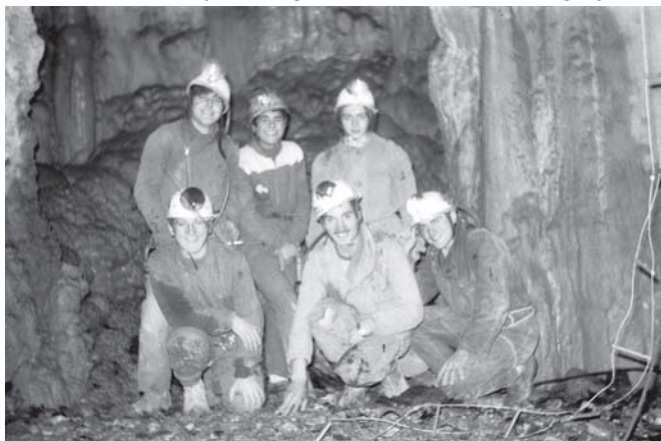
Segueixen les campanyes al Massís amb 'Arañonera – 75'. Es continua amb grans troballes i comencen a experimentar problemes per culpa de la complexitat del sistema. És aleshores quan s'adonen de la importància d'anar topografiant a mesura que s'explora, encara que això significa anar més a poc a poc. S'han d'organitzar molt bé. Les galeries superen els 5000 m de recorregut i per tres vies independents ja es superen els -500m. Amb tot això i es calcula que tot just es porta explorat un 25% de les vies descobertes. El sistema és immens!!

La feina feta no es pot quedar inacabada i s'organitza 'Arañonera – 76' durant el mes de juliol del corresponent any. Es devallen més de 1500 m en pous i les galeries superen ja els 8000m. Té lloc un moment molt important en l'exploració del sistema i és que s'aconsegueix fer la connexió entre el T1 i la cova de Santa Helena per la via del -316 m. Aquest fet ens dona una fondària de 650m!! S'explora també aquell any el T-72 fins a -250 m. Aquest any, el 1976, el podríem batejar com l'any internacional de GIE donat que a banda de la gran tasca que s'està fent a Arañonera, es fan visites a cavitats de l'antiga Iugoslàvia, Àustria i Suïssa.

Amb els anys 80, el GIE experimenta grans canvis. A principis de l'any en la junta del CEG es dona les gràcies al GIE pels anys de treballs i s'explica que aquest ha decidit fusionar-se amb el GEOG per a crear l'Espeleo Club de Gràcia i formar un club específic d'espeleologia.

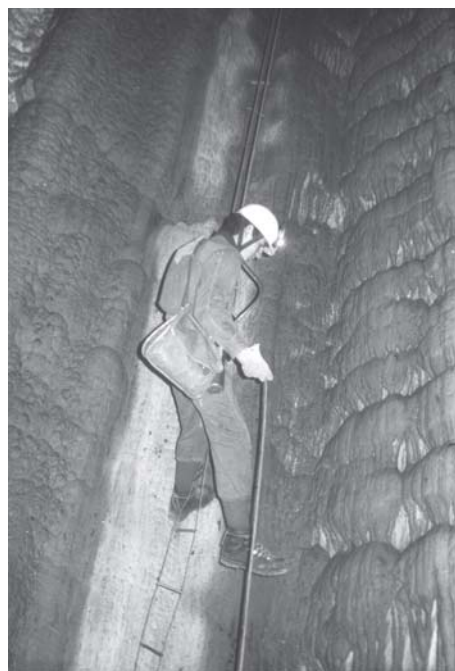
Marxen al nou club els membres més actius de la secció i, tot i que aquests continuen sent membres del CEG, s'inicia una davallada important de l'activitat del GIE. De fet es podria dir que aquest pràcticament atura la seva activitat i deixa d'aparèixer com una de les seccions actives del club en els butlletins que aquest publica. Fa una modesta aparició el 1982 per informar de què s'ha creat el 'Museu Espeleològic Marigot'. Després d'això res fins al 1986. A partir d'aquest any s'anirà recuperant a poc a poc l'activitat i es tornen a organitzar Cursets d'Iniciació. El nombre de membres de la secció comença a créixer a poc a poc i per primera vegada hi ha constància de què el GIE compagina les activitats d'espeleologia i la de descens d'engorjats.

Són anys en els que els membres del GIE fan sortides, però la secció no s'acaba de recuperar. Això queda palès quan en l'Assemblea del gener 1993 aquest es queda sense junta. No hi haurà manera de trobar cap grup de persones que se'n vulgui fer càrreg i la secció pràcticament desapareix. Només queda un responsable de material. Són els pitjors moments pels que haurà de travessar el nostre grup en la seva història.

El 4 de juny de 1998 hi ha una reunió amb en Roger Grieria i la Gemma Hernández que fan una proposta per a reobrir la secció. Aquesta té gran acceptació i hi assiteixen unes 40 persones. En acabar, 14 socis ja s'han fet membres del 'nou' GIE. Es comença amb força convocant de nou Cursos d'iniciació tant a l'espeleologia com al descens d'engorjats i s'aconsegueixen dues zones d'exploració concedides per

la Federació Catalana d'Espeleologia: la zona de Cardó per l'hivern i una zona dels Pirineus per l'estiu. Aquell any la secció torna a col.laborar en grans exploracions gràcies a la participació dos membres de la secció a l'expedició a Hondures on es supera el rècord mundial de profunditat en conglomerat.

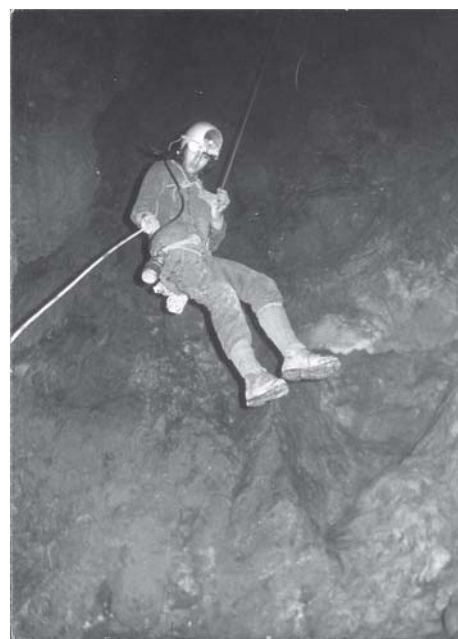

Es torna a començar la col.laboració amb l'Espeleo Club de Gràcia en les campanyes que aquest club fa al sector d'Arañonera. Així, en els anys 2000 i 2001 s'exploren i reequipen noves galeries en el sector superior de la Cueva de Sta. Elena. Són èpoques d'estreta col.laboració amb aquest

club i degut a això el Juny del 2001 s'organitza de forma conjunta la Trobada d'Espeleòlegs de Catalunya en el Ports. Aquest mateix any, el GIE participa en un programa de TV3 (el 'De vacances') fent un petit reportatge sobre l'avenc de l'Esquerrà (Garraf).

En els anys que segueixen, la secció no disminueix l'activitat, però sí la dificultat tècnica d'aquesta. Les exploracions es queden reduïdes a exploracions per Catalunya i ocasionalment a França, sobretot al massís del Perellós. S'ha de destacar d'aquesta època que el 2002 es comença amb un cicle de monogràfics de perfeccionament tècnic dirigits sobretot a la gent que ha fet els cursos d'iniciació i s'han quedat després amb nosaltres fent activitat.

Ja no hi ha col.laboració amb l'Espeleo Club de Gràcia, però si n'hi ha amb la SIS de CET (Terrassa) fet que ens porta el Juliol del 2002 a la campanya d'exploració a la Ull deth Tur per a trobar les possibles surgències del sistema i on es realitza la topografia d'una via ja explorada.

Es segueix amb la mateixa tònica fins l'any 2006. És una època en la que la secció no té masses membres i les grans exploracions s'han de deixar de banda. L'única que surt una mica de 'normalitat' és la que es fa el desembre de 2004 a la Cova del Serrat del Vent en la que, a més de l'exploració, es fan treballs de neteja i manteniment.

A partir del 2006, i amb la incorporació de nous membres, el GIE agafa energia i s'inicia una nova etapa en la que es destaca l'augment de l'activitat en general i el fet que es comencen a fer exploracions amb més dificultat. Gràcies a això, l'any 2006 se supera la cota de -200 m després de molt temps en una exploració a l'Esquerrà. D'ençà aleshores, cada any s'ha anat batent el record de profunditat de la secció proposant-nos noves fites. Actualment s'ha superat la fita dels -400 m en avencs i els -800 m en travesses integrals d'alt nivell tècnic. Ens proposem, el proper any, superar els -500m.

Per a concloure la nostra història, podríem dir que el GIE està en un moment dolç. No és una època en què l'espeleologia estigui de moda i hi ha molts clubs que tenen problemes per a sobreviure. No és el nostre cas. No som un dels clubs amb més activitat, ni amb un alt nombre de membres, però som suficients per a poder-nos plantejar activitats de tot tipus i seguir tenint presència en el món espeleològic.

Només em manca donar les gràcies a tots aquells que han fet que arribar fins aquí hagi estat possible i a aquells que avui en dia estant col·laborant per a què pugui continuar sient així per molt temps.

Cristina Xifra
GIE

ALTES DE SOCIS

8164	PAULA HELLER
8165	EDUARD GIMÉNEZ PARREDON
8166	DIANA CILLERO SAMBOLA
8167	CARME GALA FERNANDEZ
8168	LIBERTA RICO NICOLAU
8169	DAVID CERDÀ GUIMERÀ
8170	ARNAU ESCOLÀ BENET
8171	VICTOR MARTINEZ LARA
8172	PABLO ROMERO SESEÑA
8173	ADRIÀ ALCOVERRO SANTAMARGARITA
8174	BENET DALMASES BRUGUERAS
8175	MONTSERRAT ESPELTA SERRANO
8176	JORDI BOSQUE ESTÉVEZ
8177	XAVIER MARTÍ IGUAL
8178	GREGORY VAN HOOFF
8179	BERNAT MARTIN ALEMANY
8180	ÀNGEL MIR CAMPS
8181	GERARO TALAVERA MOR
8182	ALEXANDRE GRATTI MARTINEZ
8183	MERCÈ BORDERIA NOGUEROLES
8184	JAUME XIRINACHS GÓMEZ
8185	JORDI AGUSTI COLETAS
8186	JOAN FARRÓ NAVARRO
8187	ROGER GIL PERRAMON
8188	LUIS MARTIN CABAÑES
8189	ALBERT CANO ABAD
8190	CONCEPCIÓ RODRÍGUEZ GONZÁLEZ
8191	CARME RODRÍGUEZ RODRÍGUEZ
8192	JOAN ANTONI SOPENA TORRA
8193	M ^a TERESA ROZAS GONZÁLEZ
8194	JOSEP M ^a MARCH CABELLO
8195	MIREIA AJA CUGAT
8196	MARIA MUÑOZ FÀBREGAS
8197	JOAN PALLEJÀ ELIAS
8198	NÚRIA ISERN MIR
8199	GEMMA BERTRAN BERGUA
8200	YANN RIALLAND
8201	SARA SERRA DEU
8202	CRISTIAN ORTEGA PADRÓ
8203	ALEIX GELABERT PUIG

BAIXES DE SOCIS

7.692	MONTSERRAT PUIG MARTI
8.089	NOEMI MUÑOZ GONZALEZ
8.019	MARIA TERESA SCHILT MARIMON
8.020	RAMON SCHILT MARIMON
8.110	NOELIA LOPEZ ALTADILL
7.911	AURORA TOMÀS MELER
8.077	MARIONA BUSQUETS VALLS
7.431	ORIOL LOZANO PARIS
8.078	JOAN RODRIGUEZ GUERRERO
8.072	ALEIX BADIA BOSCH
7.990	HELENA DIAZ CASAS

CULTURAL

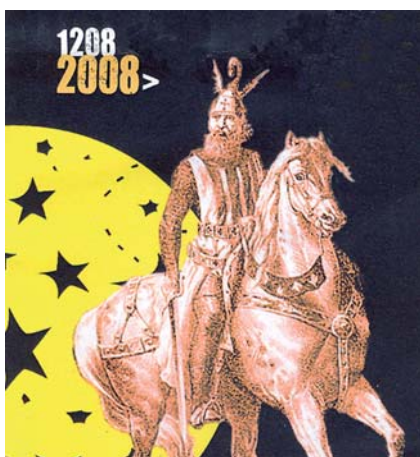

800 ANYS DEL NAIXEMENT DE JAUME I DE MONTPELLIER

*Rei d'Aragó, de Mallorca, de València;
compte de Barcelona i del Rosselló.*

1208/1276

He volgut assistir a la celebracions a Montpel·lier pel naixement fa 800 anys de Jaume I, "Jacme" com li diuen els occitans. Lamento que Catalunya no hi ha estat representada per les nostres autoritats. En canvi Aragó, Mallorca i València han fet notar la seva assistència amb discursos, cançons, balls, concerts, etc.

La vinguda al món de Jaume I és ja curiosa i especial, i val la pena recordar-la amb motiu d'aquest aniversari. Pere II d'Aragó, el seu pare, s'havia casat, més per ambició que per atracció, amb Maria, filla de Guillem VIII, senyor de Montpel·lier, descendent del

famós Sant Guillem que va reconquerir Barcelona contra els musulmans, l'any 802. Pere, en casar-se, havia aconseguit arrodonar els seus estats al nord del Pirineu, però ignorant la seva jove esposa, dedicant les seves atencions a les dames de la cort. Aquesta situació inquietava els cònsols i prohoms de Montpel·lier, que sospiraven per la dinastia senyorial. La ciutat sabia de la preferència de Pere cap a una dama noble. Va ser així com els cònsols van idear un estratagema per treure partit de la situació.

Després de parlar amb la Reina Maria, i també comptant amb un cavaller confident del rei, es va decidir substituir la dama legítima per l'amant, però havia de ser en la foscor més absoluta. A la nit convinguda, dotze cònsols amb dotze cavallers i ciutadans, els més nobles de Montpel·lier, dotze dames i dotze joves, quatre religiosos i dos notaris, tots amb una espelma a la mà, acompanyaren la Reina Maria fins al castell de Mireval. Van restar fora del recinte agenollats fins que es va fer de dia i en oració. Durant aquesta nit les esglésies estaven plenes de fidels, tots resant.

Quan es va fer de dia el rei es va apercebre de la superxeria i va dir amb humor a la reina:

"Ja que ha estat així, senyora, que Déu compleixi els vostres desitjos." Nou mesos després naixia Jaume, del qual el seu pare va dir que seria gloriós. Gloriós ho va ser pels seus fets i per les seves conquestes. Va ser el primer sobirà que va escriure les seves memòries, on ell hi plasmà tota la grandor i també la petitesa de la comèdia humana. Estracta d'un document de primera mà sobre la reconquesta de la península ibèrica, sobre la progressió militar, i també sobre les relacions complexes entre cristians i musulmans. Va ser un heroi en les armes i un polític remarcable, un príncep amb idees amples i liberals que preservava unes lleis molt democràtiques per l'època, un sobirà magnànim i generós.

Després de nombroses vicissituds, les seves despulles reposen al Monestir de Poblet a Catalunya.

LLIBRES DEL TALLER D'HISTÒRIA

El taller d'història de Gràcia, del qual el nostre club és soci, ens ha fet entrega dels següents llibres:

· *L'exemple que no va ser*, d'Eloi Babiano i Sánchez.

Aquest llibre l'ha presentat l'arquitecte Oriol Bohigas el dia 28 de febrer a la sala d'actes del districte de Gràcia.

A més :

· Un llibre sobre les Colles de Sant Medir, escrit per Albert Musons.

· Una agenda escolar editada pels alumnes del CEIP Josep Maria Jujol.

· Un fascicle sobre la Casa dels Barcos de la plaça del Sol.

Dolors Lázaro

MUNTANYA

CICLE D'AUDIOVISUALS JOSEP

**BUCH I
PARERA**

Estem tenint un curs
d'allò més variat.

TRAVESSA CARROS DE FOC

El passat 18 d'octubre el Koki Gassiot, la Concep i el Moix ens van apropar al Parc Nacional d'Aigüestortes.

Les muntanyes d'aquest parc no presenten grans dificultats. Resseguir-les en bona companyia és un plaer que, en condicions de neu i fred, ens pot fer volar la imaginació a les grans aventures hivernals: una travessa modesta amb sensacions extremes.

Ells van realitzar la meitat nord de la ruta coneguda com "Carros de Foc" la primavera de 2006. Van haver de renunciar a passar pels dos refugis de la part sud per la manca de neu. Van anar poc a poc, aturant-se a dormir a tots els refugis, per gaudir al màxim de la calma de les muntanyes i de l'hospitalitat dels seus guardes. Un viatge fascinant on els tres es van sentir, per uns dies, com éssers lliures en un univers salvatge.

Tot i saber que la llibertat salvatge ja fa temps que ha desaparegut d'Europa i que sempre estem protegits per la civilització urbana, les sensacions, encara que enganyoses, encara es poden gaudir de la mateixa manera. Els tres van compartir amb nosaltres les vivències d'uns dies que no oblidaran i ens van fer gaudir d'allò més.

ACONCAGUA

El passat 15 de novembre el Xavi Arias i el Toni Villena ens van explicar l'ascensió a l'Aconcagua per Polacs a l'hivern austral de 2006, realitzada per un grup d'argentins i en Xavi Arias. Aquesta era la primera repetició en 25 anys des que

el 1981 dos catalans, Toni Villena i Narcís Serrat, van fer la primera ascensió.

Aproximació

En l'audiovisual vam poder veure imatges inèdites de l'Aconcagua amb neu des d'"Horcones" fins a "Plaza de Mules" passant per rius gelats que a l'estiu són intransitables. També vam poder contemplar el contrast del camp base de l'estiu a l'hivern on només hi havien set persones a diferència de les 7.000 que entren al parc provincial de l'Aconcagua a l'estiu. Per últim vam poder gaudir de les boniques imatges de l'ascensió al cerro Catedral i d'un solitari Aconcagua amb temperatures de 40 sota zero i vents de més de 100 km/h.

Tot i els problemes tècnics que vam patir al començament (des d'aquí volem demanar disculpes i donar les gràcies als ponents i a tots els assistents per l'espera, que va ser portada amb paciència i comprensió), va ser una projecció molt animada i en qualsevol moment es van poder fer preguntes i resoldre qüestions.

NOVA ZELANDA AMB BICICLETA

El passat 13 de desembre vam viatjar fins a l'altra banda del planeta de la mà de la Gemma Velasco i el Jordi Bonet.

Març de 2007, trenta dies pedalant per terres kiwis, des de l'illa del sud fins a l'illa del nord... senzillament impressionant! Nova Zelanda, en maorí Aotearoa, "*Tierra de la blanca nube*", està formada per dues illes, mesura la meitat d'Espanya i té una longitud de 1.600 km. Situada entre la

Malborough Sounds

Tongariro crossing track

latitud 34°S i 47°S es tracta d'un país magnífic per recorre'l amb bicicleta, perquè és un país civilitzat, amb un grau de desenvolupament i progrés similar al nostre i amb tan sols 4 milions d'habitants dels quals tres quarts parts viuen a l'illa del nord, la majoria a Auckland.

L'aventura de la Gemma i el Jordi es va iniciar a l'illa del sud per evitar al màxim la pluja i el fred, però no va poder ser (la tardor és traïdora). Tot i les condicions climatològiques, la gran bellesa de l'illa, amb espectaculars carreteres de costa, ports de muntanya, els Alps, les glaceres i la selva de la costa oest, els va meravellar. En canvi, a l'illa septentrional, on es va rodar *El senyor dels anells*, el sol es va deixar entreveure més sovint i van poder gaudir dels volcans i les reserves termals, les platges d'encant i la cultura maorí.

Trenta-dues hores de vol ens separen de les nostres antípodes. Un país de contrastos que ens agradaria visitar físicament ben aviat.

Va ser un plaer gaudir d'aquest país en l'última projecció de l'any i celebrar el Nadal i l'aniversari de la Gemma per acabar la sessió.

Avanç

Esteu convidats als propers audiovisuals:

"Trekking i alpinisme al Ladakh", el proper 14 de febrer, a càrrec de Jepi Pasqual, Elena Martínez, Pili Vendrell, Ramon Orteu, Ingrid Corominas, Montse Peramiquel i Sira Domènech.

"Festes Cure Salée i Gerewol", el 13 de març, a càrrec de Manel Castelló.

"El GR al Kilimandjaro", el 10 d'abril, a càrrec de Toni Vives i Roger Lloses.

Donem les gràcies a tots els ponents que han passat i que passaran pel cicle d'audiovisuals Buch i Parera per compartir amb nosaltres les seves experiències.

Ens agradaria comptar amb tots vosaltres per als propers audiovisuals, ja sigui com a ponents o com a públic. Si hi voleu col·laborar, ja sigui com a ponents o en la coordinació del cicle, ens ho podeu fer saber directament o per correu electrònic (audiovisualsceg@cegracia.cat).

Karen Malfrat, Àlex Duran i Núria Ferrer

(Fotografies a les contraportades)

SENDERISTES A L'ARIÈGE

(2 – 3 de febrer)

El nombrós grup de senderistes que cada tercer diumenge agafa l'autocar per fer una etapa del sender GR 92 no en té prou amb aquestes sortides, de manera que enguany s'ha animat a fer-ne un parell de cap de setmana. La del sud de França ha estat la primera i ha tingut un èxit considerable, ja que seguir una etapa del *Camí dels Bonshomes* (GR 107) sempre és engrescador.

El programa que cal seguir entre els dos dies és tan dens com interessant, de manera que el dissabte ens trobem ben aviat per començar l'itinerari previst: autopista de Manresa, Berga, Túnel del Cadí i esmorzar; ja que agafar energia és imprescindible per a uns bons senderistes. Una aturada dels Mossos d'Esquadra, per tal de comprovar que l'autocar porta tots els permisos necessaris per fer la ruta, i el petit endarreriment que ja portàvem, fan que no sigui possible la visita al castell de Foix. No obstant això, nosaltres tenim com a primer objectiu passar-ho bé i els petits inconvenients que puguin sorgir no ens faran canviar el bon humor.

Continuem el viatge fins a Roquefixade. Deixem l'autocar i comencem a caminar. Pugem a les ruïnes del castell (750 m), des d'on la vista és excepcional. Després de descansar una estona seguim per la ruta que el Roger ens proposa i que és un xic més llarga de la prevista en un inici, ja que no hem visitat Foix. El paisatge és de boscos frondosos i amb força molsa. Dinem i continuem tot baixant fins arribar al poblet on tenim l'alberg: Montferrier. Allotjament senzill, però força confortable. S'acosta l'hora de sopar i... com que és Carnestoltes un grup ben nombrós ha decidit de celebrar-ho amb tot tipus de disfresses: de pallaso, d'àrab, de "Carmen Miranda", de vaca, de bruixa, de pirata (aquest duia fins i tot el lloro a l'espatlla!)... Amb una perruca, una mica de maquillatge i quatre rampoines més, la gent queda ben transformada!

Un sopar més que acceptable i un bon esmorzar fan que comencem la caminada del diumenge amb força optimisme. El dia és fred i assolellat i el trajecte fins a Montségur, tot i que sempre pujant, és ben agradable. Un cop al cim del

turó on descansen les pedres d'aquest castell, un guia ens n'explica la història (cal agrair la feina de traducció que van fer alguns dels companys, així tots vam poder conèixer o recordar el final dels últims càtars, refugiats en aquesta fortalesa)

Dinem al poblet i, després de visitar-ne el museu, pugem a l'autocar i iniciem el retorn a Barcelona. En total han estat uns 15 km de caminada i "molt bon rotllo", que ens ha servit per començar la setmana amb energies renovades. Ja veieu que el Club amplia activitats. Us animeu a venir el 5 - 6 d'abril a la província de Sòria?

Montse Seguí i Palou

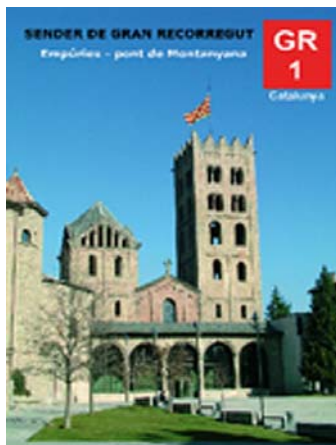
(Fotografies a les contraportades)

GR-1, per fi!

Convidats per Senders de Catalunya i la FEEC, una representació del Club va assistir a la presentació de quatre guies recentment editades corresponents als senders GR-1, GR-6/GR-96, GR-99, i GR-4/GR-5/GR-176/GR-179/GR-241.

L'acte va tenir lloc el divendres 8 de febrer a la Sala d'Actes del Museu Olímpic i de l'Esport de Barcelona. Va presentar l'acte en Josep M. Jerez, responsable de Senders de Catalunya, associació que tenia fins ara la concessió d'aquestes guies i va explicar el procés i dificultats que van tenir per enllestir-les. A continuació cedí la paraula a Antoni Strubell i Trueta, conegut periodista i membre destacat de la Comissió per la Dignitat, que comentà aspectes de l'itinerari del GR-1 i la seva participació en la senyalització. Pel que fa al GR-6/GR-96, comentà l'Enric Francés les particularitats que li corresponen en ser el conegudíssim Camí Romeu a

Montserrat, en els dos itineraris més coneguts des de Barcelona. En Jordi Embodas presentà el GR-99, que correspon al Sender de l'Ebre en el seu tram català. Quan va finalitzar l'acte, l'Anton Fondevila, president de la FEEC, va destacar l'aparició d'una tongada tan nombrosa de guies corresponents a senders importants, i agrai la tasca de tots els implicats.

Vull destacar que aquesta darrera intervenció coincidí amb la de Josep M. Jerez i l'Antoni Strubell sobre la importància del GR-1 dins la nostra xarxa de senders. Se l'ha anomenat Sender Transversal i també Sender Històric per la

transcendència històrica dels llocs on passa. Tot i aquesta rellevància, és el que ha costat més: concretar l'itinerari sobre el terreny i fer-ne la senyalització, sobretot a les zones del Solsonès i la Baronia de Rialp.

Em permeto afegir dos comentaris sobre això. Un és que quan el Grup de Senders vam resseguir-lo sencer durant dos anys ens va caldre aguditzar tota la nostra experiència per no sovintejar les embardissades i marrades. L'altre és que quan el nostre consoci en Joan Cullell, primer president del Comitè Català de Senders, encomanà l'any 1973 un Pla Director de Senders al prestigiós geògraf i excursionista en Francesc Gurri i Serra, ja dotà aquest itinerari de l'orientació transversal, i tenint l'origen a Empúries, simbolitza la irradiació de la influència grega i la romanització. I per reblar els comentaris, un últim apunt: el Club és el cuidador del 1r tram del GR-1. També és simbòlic, oi?

Roger Lloses

GRAN SETMANA D'ESQUÍ DE MUNTANYA!

Hem estat 14 persones (Olga, Günter, Núria, Pilar, Xavier, Manel, Glòria, Ricard M., Rafa, Klaus, Ricard E., Joan Manuel, Berta i Jaume) repartides en dues cases rústiques al llogarret d'Oberau, enlairats sobre Berchtesgaden. Els Alps de Berchtesgaden es troben en territori alemany, a l'est dels Alps, en una mena de falca que entra a Àustria.

Al nord la vall és oberta cap a Salzburg (a només 20 km) i al sud un panorama immens de muntanyes de neu i roca la tanquen com a teló de fons, destacant el massís del Watzmamm de 2712 m i el del Hochkalter de 2601 m. La vall és plena de llogarrets i pobles de gran bellesa amb les construccions alpines tradicionals, però no hem vist pas la Heidi... Juntament amb els Alps de Chiemgau, és la zona més nòrdica de la serralada i això garanteix una bona innivació i qualitat de la neu fins a cotes baixes. La majoria d'itineraris comencen des dels 600 o 700 m i n'hi ha per triar i remenar de totes les dificultats i orientacions. També hi ha refugis per fer-hi travesses a la primavera: la Grosse Reibn de 4 dies és la clàssica.

El que tampoc hi falta mai és un Gasthof (fonda) a l'inici o final de l'itinerari per fer "cultura" i prendre *grossen biers* i salsitxes amb mostassa.

Quan hi hem arribat ja ens hi havien posat la neu des del fons de la vall, però el segon dia encara n'ha caigut més (de 20 a 40 cm) i s'ha mantingut pols fins dijous, i una mica humida divendres. Tret dels dos primers dies, els altres quatre han estat de sol i molt fred (fins a -15° a 600 m): la neu era seca fins i tot a les cares sud!

Per acabar de recomanar-vos la zona, les possibilitats de gastronomia i turisme (llac de Königssee, Salzburg a 20 km, Innsbruck a 150 km...), els banys termals, etc. han superat les expectatives... tot això a dues hores d'avió fins a Munic i 150 km de carretera.

I ens ho hem passat molt bé!!!

Resum de l'activitat:

Diumenge 30 de desembre de 2007, Gugel 1801 m

+/- 1150 m; 4h; *, S2-S3, F; orientació N; a 20' de Berchtesgaden.

Itinerari: Aparcament de l'Oficina d'Informació del Parc Nacional en la carretera a Ramsau 670 m (Pk. 2,5€/cotxe) - Wimbachbrücke - Stubenalm - Gugel 1801 m.

Bon desnivell per començar i posar les nafres a lloc... El dia és gris, preludi de la nevada que caurà al vespre i l'endemà, i l'itinerari ben escollit perquè tenim visibilitat en aquesta cota. Com a la majoria d'itineraris de la zona es comença remuntant un camí pel bosc poc esquiable a la baixada, però de seguida entrem en una mena de gran tallafoç i pastures que ens fan gaudir a la baixada. El punt culminant

de l'itinerari només té de curiós el nom i les vistes al Watzmann Haus.

Dilluns 31 de desembre, Purtschellerhaus 1692 m

+/- 480 m; 2-3h; *, S1-S2, F; orientació N - NO; a 15' de Berchtesgaden.

Itinerari: Enzianhütte 1210m (carretera panoràmica de peatge Rosselfeldstrasse, 9€/cotxe) - Eckeralm - Purtschellerhaus 1692 m.

Pujant al Purtschellerhaus - Foto Ricard Martínez

Gran nevada i sembla que tothom s'ha decantat per aquesta passejada que acaba a un refugi ben servit. La baixada és fantàstica amb neu nova per sobre els genolls i pendent prou moderats per gaudir.

Tarda a Salzburg. Celebrem el cap d'any a les 11 a la catalana i a les 12 amb el festival de coets i trabucaires que dispararan petards tota la nit. El 2008 ens porta molta neu!

Dimarts 1 de gener de 2008

Streicher 1594 m i descens per Rossgasse

+/- 850 m; 4h; **, S2-S4 (en algun tram de la canal), PD; orientació N - NE; a 50' de Berchtesgaden, a la zona de Bad Reichenhall.

Itinerari: Aschenau 770 m (carretera B305) - Rauchenbichler Etz - Coll - Streicher 1594 m. Variant de descens (S4): Coll - Rauchsberg - Rossgasse - Rauchenbichler Etz - Aschenau.

Tot està preciós després de la nevada. Aquest cim està a Chiemgau Alpen i tornem a fer una gran esqujada. Al coll ens separem, uns per pujar al Streicher i la resta per anar a buscar un descens que val molt la pena: el Rossgasse. A casa nostra només ens l'hauríem mirat de lluny per no posar-nos la pala per barret, però aquí hi ha tanta afició que ja l'han baixat centenars d'esquiadors i quatre de nosaltres la baixen.

I tarda de banys termals a les termes Rupertus de Bad Reichenhall (14€, 4 hores).

Seehorn 2321 m

+/- 1350 m; 5h; **/***, S3, PD+; orientació NO - O; a 1h10' de Berchtesgaden, a la zona de Saalfelden (Àustria).

Itinerari: Hintertal 979 m a la carretera de Weissbach bei Lofer a Ramsau (cadenes) - Weissbach Wald - Seekopf - Seehorn 2321 m.

El Rafa, en Klaus i el Xavi es decanten per un cim una mica més llarg, el Seehorn, just al límit de la zona però entrant

per Àustria. I també han fet bona tria, ja que arriben molt satisfets.

Dimecres 2 de gener, "Kleine Reibn", Schneibstein 2275 m

+1350 m (700 m si es pren un remuntador) / -1650m; 7-8h; **/**, S2-S3, PD; a 25' de Berchtesgaden la sortida i a Königssee l'arribada.

Itinerari: Hinterbrand 1120 m - Mitterkasser - Stahlhauss - Schneibstein 2275 m - Windcharten - Hochseelein - Dienschütte - Königssee 650 m.

És un dels itineraris clàssics de Berchtesgaden. El dia és molt fred i no hi ha cap núvol: les vistes són immenses. La baixada, però, és més llarga que bona, amb molts trams de flanqueig. Tot i això val la pena l'esforç.

Dijous 3 de gener:

Gamsknogel 1750 m

+/-850 m; 3h; **, S2-S3, PD; a 45' de Berchtesgaden, a la zona de Bad Reichenhall.

Itinerari: Jochberg 885 m a la pista que puja des de Weisbach (4 km) - Rinneraueralm - Gamsknogel 1750 m.

Tornem a desplaçar-nos a Chiemgauer per fer un itinerari més tranquil (el dia anterior va ser dur!). I aquest cim ens deixa encantats: tot i l'orientació sud trobem bona neu en el bosc i un descens molt divertit.

Hochkönig 2941 m

+/-1550 m; 5-7h; ***, S3-S4, PD*; orientació S - E; a 1h10' de Berchtesgaden, a la zona de Bischofshofen (Àustria).

Itinerari: Arthurhaus 1502 m - Mitterfeld alm 1669 m - Schoberschartl - Hochkönig 2941 m.

De nou en Rafa, en Xavi i el Klaus marxen a Àustria a cremar calories, i sembla que tenen feina per guanyar-se aquest cim. Troben molta neu, potser massa a la baixada.

Divendres 4 de gener, Watzmannkind 2225 m

+/- 1450 m; 5-7h; **/**, S3, PD; orientació N; a 25' de Berchtesgaden.

Itinerari: Hammerstiel 770 m - Schlappbachboden - Watzmannkar - Watzmannkind (punta 2225 m).

Pujant al Watzmann - Foto Ricard Martínez

Watzmann - Foto Ricard Martínez

Gran cloenda de la setmana: les dues primeres hores són molt planes per un camí que s'endinsa al bosc, però la segona part del recorregut s'enlaira directe a la doble enforcadura del Watzmann: quin lloc, quines vistes! Tornem a fer una bona baixada, d'aquelles que sembla que no s'acaben tot i que la neu no és tan bona com els altres dies.

Com anar-hi:

Tres de nosaltres hi hem anat en cotxe: 1500 km, però la millor manera d'arribar-hi és en avió: Clickair té bitllets directes a Munic per 115€. Des de Munic s'hi pot arribar en transport públic (tren), però llogar un cotxe dóna més autonomia.

Allotjament:

Moltes possibilitats a la zona: el lloguer de cases/apartaments surt econòmic si es fa amb previsió suficient (com a referència, a nosaltres ens ha costat 90€/persona/setmana).

Bibliografia:

Hi ha 4 o 5 llibres amb infinitat d'itineraris molt ben explicats... en alemany. Nosaltres hem utilitzat el de Sepp Brandl amb 50 itineraris (13€ a www.amazon.de): l'avantatge d'aquest llibre és que també incorpora un mapa de cada recorregut:

http://www.freytagberndt.de/rtc-freytagberndt/805/DETAIL/938861/cen/ter/1/sepp_brandl_berchtesgadener_und_chiemgauer_alpen.html

També us passo un enllaç interessant per descarregar una guia d'itineraris per realitzar exclusivament en transport públic!

<http://www.alpenverein-salzburg.at/download/schitourenfuehrerbahnbus05062.pdf>

Alguns de vosaltres ja penjareu fotos aviat el vídeo a youtube.

Altres consideracions:

En aquesta època de l'any són imprescindibles els pneumàtics d'hivern...

I un contrast veient el bo que fa avui a Barcelona: des d'Alemanya, creuant Àustria i Itàlia, més de 700 km amb paisatge totalment nevats fins a Gènova, a 200 m del mar.

Bones traces i bon 2008!

Jaime Jubert

(Fotografies a les contraportades)

TREKKING AL NEPAL

La nostra entitat, juntament amb Muztag, organitza un tresc al Nepal per al mes de maig.

La visita al mític Nepal amb un dels trescs més indicats per a tothom. El recorregut es realitza en la forma clàssica, o sigui: guia, camàlics, dormir en tendes, menjar a l'aire lliure o tenda. Durant els sis dies de caminar es passarà per una de les zones més exuberants del Nepal, a sota mateix dels pics del Parc Nacional del Langtang, tot dirigint-nos cap el sud creuant el Surjakund Pass (4.640 m) com a màxima cota del tresc i visita als llacs de Gosaikund, a més de transitar per petits pobles que ofereixen una extraordinària varietat de cultures.

Des d'avui fins el 22 de febrer la inscripció és exclusiva per als socis del Club. A partir del dia 23 i fins el dia 3 de març ja resta oberta per a tothom.

Demaneu per Montserrat Casellas o directament a Muztag: C/ Ramon i Cajal 85. Telf.: 932 105 871.

Sortida el 2 de maig, tornada el 17 de maig de 2008.

PREUS ESPECIALS PER ALS SOCIS

PROGRAMA:

1r dia: Sortida del vol en direcció a Kathmandú, via Londres i Bahrain.

2n " : Arribada a Kathmandú. Trasllat a l'hotel i resta del dia lliure.

3r " : Dia lliure.

4t " : Trasllat a Dhunche per carretera (2040 m).

5è " : Inici de les caminades: Dhunche - Sing Gompa (3300 m).

6è " : Sing Gompa - Gosaikund (4310 m).

7è " : Gosaikund - Gopta (3430 m).

8è " : Gopta - Khuntumsang (2460 m).

9è " : Khuntumsang - Chisopani (2215 m).

10è " : Chisopani - Kathmandú (un tram en vehicle).

11è " : Sortida de Kathmandú per anar cap al sud a la zona del Terai, on s'accedeix al Parc Nacional del Chitwan. Allotjament amb pensió completa a l'alberg.

12è " : Visita al parc. El Chitwan és un parc natural on es pot admirar la fauna salvatge d'aquesta regió, a la jungla fronterera amb l'Índia, habitada per exemplars com els tigres i rinoceronts que estan a punt d'extingir-se. El recorregut és amb barca, a peu i amb elefant.

13è " : Chitwan - Kathmandú. Allotjament a l'hotel.

14è " : Dia lliure a Kathmandú.

15è " : Trasllat a l'aeroport. Vol de tornada.

16è " : Arribada a Barcelona.

DATES:

Sortida el 2 de maig, tornada el 17 de maig de 2008.

PREU:

En grup de 15 persones: 1.685 euros per persona N O
SOCIS 1.775 euros

En grup de 12 a 14 persones: 1.725 euros per persona
1.820 euros

En grup de 10 a 11 persones: 1.765 euros per persona
1.865 euros

EL PREU INCLOU:

Vol Barcelona-Kathmandú i tornada amb la companyia Gulf Air, classe turista, 20 kg d'equipatge facturat.

Trasllat de l'aeroport de Kathmandú a l'hotel i viceversa.

5 nits a l'Hotel Marshyangdi o similar (***) a Kathmandú, habitació doble amb esmorzar.

Permís de tresc. Trasllat a l'inici i a la fi del tresc.

Entrada al parc.

Guia i camàlics.

Cuiner i menjar durant el tresc (inclou també te).

Tendes, matalassos, material de cuina, taula i seients.

2 nits d'allotjament al Royal Chitwan, alberg de categoria turista en règim de pensió completa.

Assegurança d'assistència en viatge.

Guia acompanyant des de Barcelona.

EL PREU NO INCLOU:

Equip personal.

Begudes.

Visat (30 USD).

Taxes d'aeroport (206 euros aproximadament).

Tot el que no s'ha especificat.

Montserrat Casellas

JUNTA DIRECTIVA

ASSEMBLEA

Benvolguts consocis/es:

Us convoquem a l'Assemblea Ordinària de l'Entitat, que tindrà lloc el proper dia 24 d'abril (dijous) a la sala d'actes del nostre estatge social.

Per tal de fer l'assemblea més dinàmica es penjaran al taulell d'anuncis l'acta i les memòries de 2007 pels qui vulguin consultar-ho.

En acabar l'assemblea ordinària es procedirà en assemblea extraordinària a l'elecció de la nova junta directiva de l'entitat, tal i com disposen els estatuts.

En primera convocatòria, a les 20:00 hores i a les 20:30 en segona convocatòria.

Ordre del dia:

- Obertura de l'Assemblea a càrrec del president
- Aprovació, si s'escau, de l'acta de l'assemblea anterior
- Liquidació de l'exercici econòmic 2007
- Pressupost per a l'exercici 2008
- Precs i preguntes

Us recordem que per assistir a l'assemblea no s'ha de tenir suspesa la condició de soci i s'ha d'estar al corrent de pagament.

CARNET FEDERACIÓ 2008

Ja podeu passar per Secretaria, de dilluns a dijous, de les 18:00 a les 21:30

CONVENI AMB GRIFONE

Es comunica als nostres socis i socies que, gràcies a un dels acords del conveni signat amb GRIFONE, podeu adquirir els productes d'aquesta reconeguda marca **amb un 10% de descompte** a través de la botiga NUS, plaça del Diamant núm. 9.

Montserrat Casellas

GED E

REALITAT CONTRA FICCIÓ AL II CICLE DE PEL·LÍCULES D'ESCALADA JM RODÉS

L'afecció pel cinema de gènere de muntanya va tornar a ocupar la sala d'actes del CEG el desembre i el gener.

Abans de festes, el 18 de desembre, vam tenir doble sessió amb dos interessants documentals del 2001, en color i doblats al castellà: *El enigma del Mckinley* i *La conquesta del Cervino*, presentades per Toni Villena.

Amb *El enigma del Mckinley*, rodada per Mick Conefrey i R. Adam, vam poder conèixer tota la polèmica al voltant de quan i qui formava part de la primera expedició que realment assolí aquest cim per primer cop. És interessant saber que la declaració de la primera vegada que suposadament es va assolir, per part del doctor Frederick A. Cook al 1906, fou un frau, després d'alguns intents sense èxit... I és curiós com el fet de desmentir això (cercant i trobant el lloc des d'on es va fer la foto d'aquest fals cim, realment a 30 km del mont Mckinley) ja fou de per si una expedició.

Més tard, un grup de fornits canadencs, més aviat miners que muntanyencs, moguts per l'orgull nacional, van assegurar haver fet el cim per la ruta sud, i haver-hi deixat una estaca amb una bandera... El 1912, part de l'equip que descobrí la mentida del Dr. Cook, va fer un intent per la via nord, frustrat pel mal temps i agreujat per un violent terratrèmol que sacsejà la zona i modificà el paisatge. Finalment, el 1913, el missioner Hudson Stuck i el seu

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.filnet.es/2c/nus>
e-mail: nus@filnet.es

equip assoliren el cim per la mateixa ruta nord, que resultà estar situat poc més amunt d'on havia arribat l'expedició anterior. No van trobar cap estaca de la primera ascensió, ja que de fet es trobava al cim secundari, direcció sud. Semblava talment que el mont McKinley es volgués burlar dels intents per conquerir-lo!

El segon documental, *La conquesta del Cervino*, de la BBC, ens explicà, amb narració i entrevistes, la primera ascensió al mític Matterhorn i la rivalitat sorgida (que sobrepassà l'activitat muntanyenca i prengué un caire nacionalista).

El 1865, l'equip format per Edward Whymper, Charles Hudson, Lord Francis Douglas, Douglas Hadow, Michel Croz i Peter Taugwalder va fer cim, però va tenir un desenllaç tràgic a la baixada: una corda trencada i quatre morts... Tres dies més tard, la cordada conduïda per Jean-Antoine Carrel assolí el cim per la banda italiana.

Així, el mes de gener es va reprendre la història de la primera al Cerví, aquest cop des d'un punt de vista força més romàntic i novel·lesc. La pel·lícula presentada, *La grande conquista*, es basa en la realitat històrica, però és modificada per obtenir-ne una trama dramàtica que ens parla del valor de l'amistat i la lleialtat, de la mà dels dos personatges: E. Whimper i J.A. Carrel.

La pel·lícula és en blanc i negre i en versió original en italià subtitulada al català, traduïda per Ester Miarons. En Miquel Lusilla presentà aquesta sessió.

I com sempre, al final de cada sessió, el sorteig de material de muntanya i escalada cedit per la botiga de la pl. del Diamant, Nus.

Encara queden 4 sessions del Cicle JM Rodés... no us les perdeu! Com sempre, el darrer dimarts de mes, a les 21h a la sala d'actes del CEG.

25 de març de 2008:	Gashenbrun
29 d'abril de 2008:	<i>Muerte en el Everest</i>
27 de maig de 2008:	<i>El primer de la corda I</i>
17 de juny de 2008:	<i>El primer de la corda II</i>

Pilar López

ANY DE LA DONA ESCALADORA 2008

CONFERÈNCIES I
MONOGRÀFICS: KOKI
GASSIOT, EDURNE PASABAN
I BERTA MARTIN

Les activitats previstes per commemorar l'Any de la Dona Escaladora a la secció GEDE del club segueixen endavant, amb molt d'èxit.

En aquest article comencem fent esment del monogràfic que el 15 de gener en Koki Gassiot va conduir a la sala d'actes del club, amb el títol "Catalogació del grau de dificultat en l'escalada", on el nostre expert escalador i amant de l'escalada artificial ens va oferir una autèntica classe magistral de tot el que fa referència als diferents graus en roca que trobem al nostre país i arreu, que ens va

ajudar a esclarir alguns dubtes sobre la matèria.

El darrer dia del mes de gener el club va rebre la visita de l'Eduarne Pasaban, proposada al calendari per oferir-nos una conferència sobre la seva important activitat alpinística. Vam tenir ocasió de veure la seva pròpia visió en format pel·lícula de l'important

ascensió al K2 i en un format molt personal que ens va fer conèixer una Eduarne molt humana. La sala d'actes del club estava plena, no hi cabia una agulla. Tothom volia conèixer en primera persona aquesta alpinista que enguany ja compta amb 9 cims de més de vuit mil metres al seu historial alpinístic, però que a més ens va transmetre, amb una sinceritat inusual en el món de les elits de la muntanya, les dicotomies amb què s'ha trobat en la seva vida personal i les decisions que ha hagut de prendre, no gens fàcils, per convertir-se en una alpinista del seu nivell i amb unes aspiracions a l'abast de molt poques persones. La consecució dels 14 vuit mils n'és el principal objectiu i per això l'Eduarne s'ha traslladat a Catalunya per preparar-se a les instal·lacions del CAR de Sant Cugat per a aquest gran repte. Estem segurs que la força i l'entusiasme que ens va transmetre aquell vespre són els mateixos amb què afrontarà els entrenaments i les futures ascensions. La seguirem de ben a prop, i mai millor dit!

I continuant el recorregut del calendari previst enguany, fa pocs dies, el 5 de febrer, la Berta Martín, acompanyada del seu company Israel Macià, va passar per la casa i la vam veure de 80+, que no és cap grau nou d'escalada, sinó que

es troba a només un mes de donar a llum una nena i aquest esdeveniment l'ha separat momentàniament del seu real 8a+ a vista que la converteix en una de les 5 millors escaladores d'aquest país. La Berta va fer un repàs de la seva trajectòria esportiva i ens va obsequiar amb la projecció d'un DVD amb fotografies del seu món, que no només se centra en l'escalada, sinó que abasta la divulgació dels drets dels animals i ens transmet l'amor que sent per ells i l'associació amb què col·labora, SOS Galgos, que recull gossos abandonats.

Aquesta vessant de la seva vida, juntament amb la seva propera maternitat, van iniciar una conferència amb un caire amigable i de confiança inusual fins i tot per a la pròpia Berta, que sentia que era la seva primera xerrada amb públic i tenia certs temors de cara a la seva exposició. El seu entorn familiar, amb el pare Lolo amic i part del GEDE des de fa anys i panys i públic habitual del cicle de pel·lícules del club, van apropar la Berta a la muntanya. La seva entrada al món de la competició, en vista de les seves aptituds i de les poques noies que hi havia aleshores, l'han convertit, en aquests deu anys de dedicació exclusiva a aquest esport, en la gran escaladora i persona que és. Però sense la seva tenacitat, voluntat i esforç segur que tot això no seria veritat. La Berta anima a totes les noies escaladores que donin el cent per cent si volen millorar i avançar en aquest esport. Segur que en la mesura de les nostres possibilitats seguirem els seus consells.

I això ha sigut tot, amics! Al proper butlletí hi trobareu la crònica de les properes xerrades, monogràfics i conferències.

Aquí us les avancem i us hi esperem!!!!

Ester Miarons
Grup Organitzador de l'Any de la Dona Escaladora
- ADE4

EDURNE PASABAN

Dins del cicle "Any de la dona escaladora" l'alpinista Sra. Edurne Pasaban va fer una exposició molt interessant de la seva experiència dins del món alpinístic.

Durant la introducció va explicar els motius que la van dur a dedicar-se a la muntanya i aspectes de relació familiar. El mateix entorn i posteriorment la seva convicció la van dur a practicar l'escalada amb

amics i companys de Tolosa. Amb els anys va començar la seva formació d'enginyeria i a treballar en l'empresa familiar. Com a tot alpinista de nivell, arriba un moment on la dedicació professional o lúdica implica la presa de decisions en el sentit de com obtenir els recursos per desenvolupar la seva afició de forma contínua o contràriament dedicació plena a la seva carrera professional.

Edurne recuperant-se de les congelacions del K2

Deixa l'empresa familiar i instal·la per compte propi un restaurant que li permet combinar perfectament la seva afició i l'obtenció de recursos per a la pràctica del seu esport. Així doncs la **c o m b i n a c i ó** d'empresa pròpia, conferències i entrenament continu al CAR li permeten desenvolupar la seva afició a través de la seva participació a "Al filo de lo imposible" i el projecte d'assolir

els 14 vuit mils, dels quals només li'n resten tres.

Va ressaltar la dificultat dels inicis per entrar en el món d'alt nivell alpinístic, les dures jornades de treball, experiències molt dramàtiques durant el seu desenvolupament, aspectes que la van dur a situacions de replantejaments personals. No obstant això, un cop superades les vicissituds, la seva afició ha quedat cada dia més reafirmada.

La seva ascensió al K2 va ser una de les experiències més complexes de la seva vida esportiva. Tant és així que durant un any es va apartar del món alpinístic, retornant-hi amb més força.

Edurne escalant a Montserrat

En la sessió passada del cicle de conferències del CEG va destacar les dificultats per aconseguir patrocinadors, així com els difícils rols de la dona en els grups d'expedicionaris i el gran treball per aconseguir el respecte com a responsable i com a cap d'expedició.

En un torn de paraules molt interessant, Edurne ens va enriquir amb la seva transparència i acceptació de la realitat d'un esport que precisa una dedicació i un entrenament com qualsevol altre esport d'alt nivell, però que en la seva pràctica el record més important és no arriscar la pròpia vida.

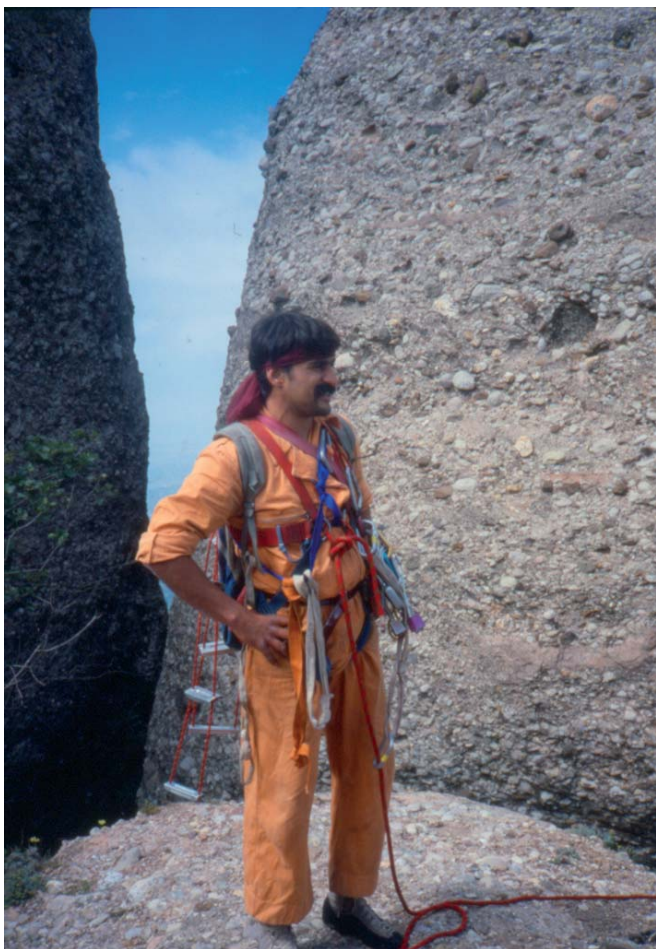
Francesc Sanahuja i Toledano

(Fotografies a les contraportades)

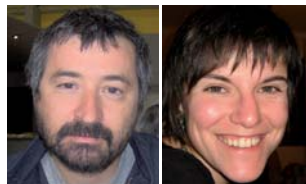
Premi Josep Maria Guillaumet

El GEDE instaura el nou Premi Josep Maria Guillaumet, que reconeix la millor progressió en l'activitat d'escaladors i escaladores novells. Podran optar al premi tots els escaladors i escaladores novells i cursetistes. El requisit imprescindible és que anotin les seves activitats al llibre de piades o dipositin les ressenyes de les activitats a la bústia que hi ha al plafó de l'entrada (caixa vermella) o inscrivin la seva piada al fòrum (cegracia.cat-forum) de GEDE o qualsevol altre mitjà, però que en tinguin constància la junta del GEDE. El temps de còmput per optar al premi anirà del mes de juny de 2007 fins el 30 de juny de 2008.

El premi s'atorgarà durant el sopar social del Club Excursionista de Gràcia, posterior al final del termini previst. El premi l'atorgaran tres membres del GEDE, que representaran tres èpoques diferents de l'escalada (un escalador veterà, un escalador de clàssica i un escalador d'esportiva), i que mitjançant el seu veredictes serà indiscutible. El premi consistirà en un joc de Friends complet. El premi podrà ser unipersonal, compartit o declarat desert. Qualsevol dubte que no estigui considerat en aquest reglament serà discutit pels tres membres del jurat i la seva decisió passarà a ser norma i tenir total validesa.

Martí Santamaria

TRIA VIA... A GORROS

Secció GEDE, Koki i Pilar

Des del GEDE us presentem en aquesta secció de cada butlletí dues vies de la mateixa zona d'escalada: la primera, de dificultat, i la segona, senzilla.

Així que ja ho saps... Tria via!

VIA 1

EL SENTINELLA, cara sud (aresta Brucs)

Via GEDE. MD, 100 m

Josep Santacana i Josep Gómez (1953)

La via GEDE, oberta per experimentats companys del Club, és una d'aquelles montserratines que no es poden deixar perdre que suposen ja una peça de museu de l'escalada. La via, temuda en el seu moment, ha anat perdent compromís a mesura que diferents generacions d'escaladors han modificat el seu equipament fins a l'actual, potser eclèctic i excessiu, però assequible a qualsevol cordada que afronti amb domini el cinquè grau.

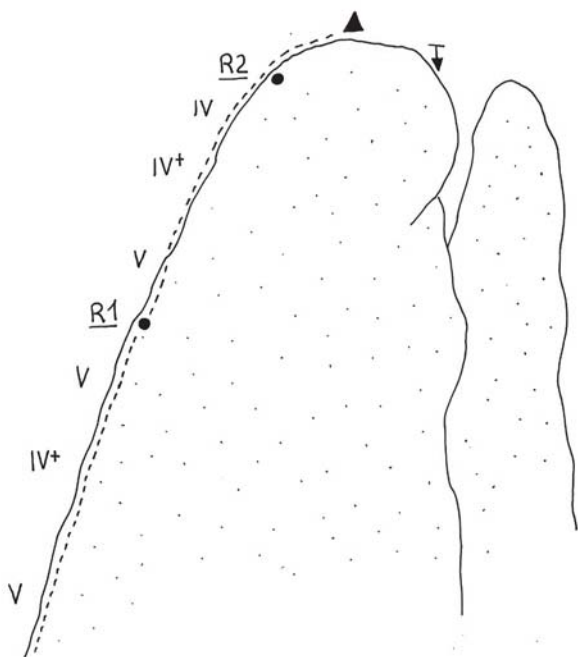
En els temps de la seva primera ascensió la ruta s'efectuava en quatre llargs d'escalada, potser per compensar les dificultats d'assegurament i perquè el primer pogués ajudar, a l'om d'esquena, la progressió del segon. Avui dia es realitza en dos llargs a 50 m justos deixant en la mesura de 100 m aquest fantàstica aresta, tot i que algunes ressenyes antigues mesuren la via en més de 130 m! I és que tots sabem que els metres dels escaladors varien de llargada, sobretot quan els tens a sota els peus!

Aproximació: Des del monestir podem pujar per les escales del Torrent de Sta. Maria fins al Pla dels Ocells i després continuar pel corriol que puja directe al sud fins al camí de St. Joan a St. Jeroni. Molt més còmode és el Cavall de Ferro, el funicular de St. Joan que en 10 minuts ens deixarà al camí dels Gorros. Des d'allí ens dirigirem direcció St. Jeroni per sota la Gorra Marinera i el Gorro Frigi, fins el mirador panoràmic que dona al sud on ja veurem, emboscats, el Sentinella. Un corriol que baixa al sud ens deixarà al peu de l'aresta brucs (20 minuts).

Descripció de la via: L1: Aquest primer llarg és molt difícil, IV+ i V mantingut. Actualment es troba molt ben protegit amb "químics" que ens faran l'escalada molt segura. Malgrat això, no oblideu pensar en com els primers ascensionistes varen poder realitzar aquest tirada i quines devien ser les possibilitats, a l'època, de parar a burinar a cop de martell! Si així ho feu, quan arribeu a la reunió de ben segur tindreu ganes d'aplaudir...

L2: Aquest segon llarg és més fàcil però més feréstec. Aquí trobarem poc material per assegurar-nos i ens caldrà triar bé el recorregut. Amb una mica de gràcia trobarem algun forat o petita fissura per algun friend petit o algun tascó, també trobarem alguna expansió. Aquest llarg ens donarà la mesura del que havia de ser aquest itinerari en els seus orígens: una escalada compromesa de dificultat. El llarg no és exposat, ja que amb cura es pot assegurar prou bé. Un cop a la reunió haurem de progressar encara uns quants metres fins al cim de l'agulla a la recerca del ràpel a la cara N.

Descens: Un sol ràpel de 40 m ens deixarà a la canal. El ràpel és curiosíssim, entre el sentinella i el seu fusell, tan atractiu com la via.

Material: Alguns tascons i/o friends, algun cordino, alguna plaqueta recuperable i cargol per a espit de 8 mm, una baga vella per abandonar en el ràpel (no se sap mai!).

Època aconsellable: Hivern.

Temps: Dues hores de via.

VIA 2

LA GORRA FRÍGIA, Cara oest

Lo Tio Gos, 165 m, IV+ amb alguns passos de Ae (6a) Cinc llargs, molt ben equipats amb parabolts pintats de groc. Reunions molt ben equipades. Oberta per: Guillem Arias, agost de 2007.

Aquesta via ha estat equipada el darrer estiu per en Guillem Arias, junt amb altres dues ("El Gruñon" i "Joan Marc"), formant el conjunt una bona escola d'escalada de via llarga, sobretot per l'abundància d'equipament. Per gaudir de la seguretat i de les sempre espectaculars vistes montserratines.

Aproximació: Agafar el camí cap a Sant Miquel i, un cop a l'estació del funicular, continuar recte, pel camí cap a Sant Jeroni, el camí ample dels Gorros. Un cop passada la Gorra Frígia, abans d'arribar a la seva aresta (el camí s'allunya de la Gorra), pujar a l'esquerra per un camí bastant fressat entre vegetació fins arribar a una clariana que, en pendent abrupte, puja fins a un collet on trobem una fita grossa. A partir d'aquí, el camí baixa a prop de la paret (és el mateix camí que porta a les vies "Lajarín" i "Navalón"). Després d'un parell de revolts molt marcats, trobem el peu de la via a l'esquerra. És fàcilment distingible ja que els parabolts estan pintats de groc.

Descripció de la via: És molt senzill seguir el recorregut de la via, ja que està molt equipada... busqueu els parabolts grocs, com aquell que busca bolets!

L1 (40 m), III+ / IV / III, equipada amb 10 parabolts, es decanta cap a l'esquerra.

L2 (25 m) III / IV / III, equipada amb 6 parabolts.

L3 (25 m) III / II, equipada amb 3 parabolts, va a buscar l'aresta, cap a la dreta.

L4 (35 m) II / I, hi ha 3 parabolts, però no és més que una caminada fins a la base del darrer tram (el més difícil).

L5 (40 m) Ae (6a) / IV+, equipada amb 10 parabolts. Se surt del mig dels arbres (n'hi ha un de molt útil per enfilarse) i, tot i que la primera tirada és complicada (6a en lliure), es pot fer bé amb estreps, ja que està molt ben equipada. Hi ha bona presa.

Descens: Per la via normal de La Gorra Frígia, la ferrada equipada amb cables i cordes fixes.

Material: 2 cordes de 50 m o 60 m, 10 cintes exprés (porteu-ne més, per si de cas), estreps, anelles de cintes, cintes de reunió, casc. El joc de tascons i de friends no són necessaris.

Època aconsellable: Tot i no ser una via especialment freda, en estar orientada a l'oest, si hi aneu a l'hivern no trieu un dia molt fred.

Temps: Per la via, unes dues hores. L'aproximació és d'entre 1 hora i 1 hora i mitja. Per al descens s'hi inverteix una hora llarga.

Bibliografia: <http://www.ressenya.net/php/vimprimible.php?id=556>, en aquesta web trobareu una bona imatge del recorregut de la via.

COL·LABORACIÓ

ENYORANÇA

Avui mentre escric aquestes ratlles, en recordar allò de... Que tal si anéssim de càmping? Pels nois és i serà una aventura. Per la mare, la millor ocasió de passar uns dies sense raspallar el terra... Per al pare l'oportunitat de caminar fet un Adam

Anem home, que la vida és quelcom més que un apartament. Carrega la motxilla a l'espatlla, pren els sacs de dormir i cap el càmping.

A l'acampada el temps acompanyava, la nit, la nit del campament, va ser d'una claredat absoluta, al matí un sol suau cuit a esbandir la boirina i a eixugar la mullena de la rosada.

Es donà la feliç coincidència de la presència al poble dels Castellers de la Vila de Gràcia, que contribuïren a fer més emotiva l'acampada.

Un record dels meus anys d'acampada.

Antonio Moreno

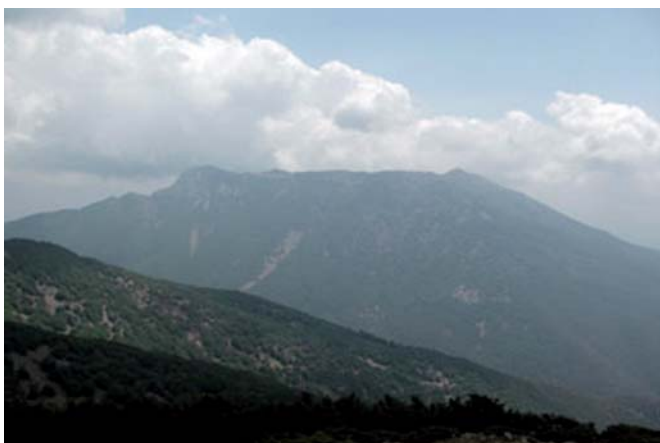
CAMPING CLUB

ACAMPADA

El dia 17 de febrer del 2008 s'ha fet una sortida al Montseny: **Turó de l'Home** i **Castell de Monclús**, amb una bona assistència.

Per aquesta **Setmana Santa** la Secció d'Acampada ha preparat una estada al **Càmping Pirineus**, al poble de Guils de Cerdanya. Per l'indret de l'acampada, qui ho vulgui té la possibilitat d'anar a esquiar a estacions properes.

Hi ha la possibilitat d'instal·lar la caravana el cap de setmana anterior. També hi ha la possibilitat de llogar **bungalows**; n'hi ha de diferents mides. Podeu trucar al

Càmping Pirineus, de Guils de Cerdanya. Tel: 972 882 361.

Recordeu que, qui hi estigui interessat, des de Setmana Santa ja es pot anar al Càmping Solmar de Blanes. L'estada s'allargarà, com és habitual, fins Sant Joan.

Campament d'estiu

Està previst de fer el Campament de Vacances a les Gorges de l'Ardecha, a França, al poble de Vallon Pont d'Arc.

Es tracta d'una zona de muntanya, amb boscos, que ofereix moltes possibilitats per fer excursions i descens amb caiac, canoa i altres per l'Ardecha, i també **escalada**, espeleologia, esports d'aventures, etc.

També es poden fer visites als voltants; ja us n'anirem informant. De moment, per conèixer la zona, podeu visitar les pàgines web següents:

- www.ardeche-sud-tourisme.com
- www.Ardeche evasion
- www.ardeche.com/
- www.ardeche-guide.com/
- www.guideweb.com/ardeche/indexa.html
- www.cap-ardeche.com
- www.tourisme.fr/carte/carte-departement-ardeche.htm

I les pàgines dels Espais Naturals:

- www.gorgesdelardeche.fr/
- www.parc-monts-ardeche.fr/v1/sommaire.php3
- www.cevennes.com/

Estem acabant de concretar el càmping per a l'acampada.

Recordeu que enguany la secció ha creat **folres** de color blau fosc i oberts amb cremallera pel davant. Estan a la vostra disposició a la secció d'acampada, en diverses talles. Recordeu que ens hi trobareu els dijous.

Us convoquem a l'Assemblea de la Secció d'Acampada, que tindrà lloc el proper dia 27 de març de 2008, dijous, a les 20:30 hores.

Xavier Misas

(Fotografies a les contraportades)

SOPAR DIADA DEL CLUB

CAMPAMENT D'ESTIU

EL GEDE ENS HA FET ARRIBAR AQUESTA TAUJA COMPARATIVA, PUBLICADA A LA REVISTA "DESNIVEL", PERQUE ENS FEM IDEA DEL QUE A VEGADES ENS PODEM TOBAR I PRENGUEM CONSCIENCIA DE LA COMBINACIO DELS DOS FENOMENS METEREOLÓGICS I ELS MALDECAPS QUE ENS PODEN OCASSIONAR.

TABLA PARA CALCULAR LA SENSACIÓN TÉRMICA POR EFECTO DEL FRÍO Y DEL VIENTO

Viento Km/h	T E M P E R A T U R A (° C)																								
Calma	10	7,5	5	2,5	0	-2,5	-5	-7,5	-10	-12,5	-15	-17,5	-20	-22,5	-25	-27,5	-30	-32,5	-35	-37,5	-40	-42,5	-45	-47,5	-50
8	7,5	5	2,5	0	-2,5	-5	-7,5	-10	-12,5	-15	-17,5	-20	-22,5	-25	-27,5	-30	-32,5	-35	-37,5	-40	-45	-47,5	-50	-52,5	-65
16	5	2,5	-2,5	-5	-7,5	-10	-12,5	-15	-17,5	-20	-25	-27,5	-32,5	-35	-37,5	-40	-45	-47,5	-50	-52,5	-57,5	-60	62,5	-65	-67,5
24	2,5	0	-5	-7,5	-10	-12,5	-17,5	-20	-25	-27,5	-32,5	-35	-37,5	-42,5	-45	-47,5	-52,5	-55	-57,5	-60	-65	-67,5	-72,5	-75	-77,5
32	0	-2,5	-7,5	-10	-12,5	-17,5	-22,5	-22,5	-25	-30	-35	-37,5	-42,5	-47,5	-50	-52,5	-57,5	-60	-65	-67,5	-70	-72,5	-77,5	-80	-85
40	-0	-5	-7,5	-10	-15	-17,5	-22,5	-25	-30	-32,5	-37,5	-40	-45	-47,5	-52,5	-55	-60	-62,5	-67,5	-70	-75	-77,5	-82,5	-85	-90
48	-2,5	-5	-10	-12,5	-17,5	-20	-25	-27,5	-32,5	-35	-40	-42,5	-47,5	-50	-55	-57,5	-62,5	-67,5	-72,5	-75	-77,5	-80	-85	-90	-95
56	-2,5	-7,5	-10	-12,5	-17,5	-20	-25	-30	-32,5	-37,5	-42,5	-45	-50	-52,5	-57,5	-60	-65	-67,5	-72,5	-75	-80	-82,5	-87,5	-80	-95
64	-2,5	-7,5	-10	-15	-20	-22,5	-27,5	-30	-35	-37,5	-42,5	-45	-50	-55	-60	-62,5	-65	-70	-75	-75,5	-82,5	-85	-90	-92,5	-97,5
	PELIGROSO				MUY PELIGROSO										EXTREMADAMENTE PELIGROSO										
					Las partes del cuerpo expuestas al viento se pueden congelar en 1 minuto																				
Las partes del cuerpo expuestas al viento se pueden congelar en 30 segundos																									

SENDERISTES A L'ARIÈGE (2 – 3 de febrer)

GRAN SETMANA D'ESQUÍ DE MUNTANYA!

Església d'Oberau - Foto Berta Algueró

La Rossgasse - Foto Berta Algueró

Ambient del Gamsknogel - Foto Ricard Martínez

La Kleine Reibne - Foto Ricard Martínez

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàni
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia

DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

CORRECCIÓ a carrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS
ESPORTIVES DE CATALUNYA

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

a/e: cegracia@cegracia.cat

web: <http://www.cegracia.cat>

Dip. legal: B.9720-1961

Imprès en paper ecològic